

отъ представленіето ѝ. За повѣче, камбіалата трѣба да бжде наплатенна точно и отъ обявенната въ нея монета.

Въ първійтъ камбіаленъ примѣръ, теглителтъ, назначава на приимачтъ да наплати на заповѣдтъ на третаго, тоестъ на притѣжателтъ (копувачтъ). Можи обаче да ся случи, щото тѣглительтъ да назначи на приимачтъ, да наплати на неговата собствена заповѣдъ, т. е. на теглителтъ както въ слѣдующійтъ примѣръ.

Венеція 20 Юлія 1872.

Добро за франгы 2000.

Слѣдъ шесть мѣсѣца (Н 6) отъ днесъ (т. е. дата) бройте за настоящата първа мѣнителница, на собствена ми заповѣдъ количеството на дветѣ хылды франговы, въ толкова парчета златни отъ 20/франга; цѣнѣтъ имъ получена въ стокаж (или въ брой) и ще замините на смѣтка, спорѣдъ особното ми извѣстіе. *Антонъ Н.*

Срѣщу Г. на Юлій Н.

Въ Миланъ.

Препратенна тѣзи камбіала на Юлій, и пріета отъ него, тѣж ся допраща пакъ на Антона въ Венеція; тойзи можи да ѣж джиросо, и ако рѣченната камбіала не ся наплати, послѣднійтъ притѣжателъ ще можи спорѣдъ горѣ-изложенійтъ примѣръ, да прецѣнява своето право отъ джирантътъ, и отъ теглителтъ. Въ случай когато камбіалата не ся джиросо, теглителтъ не ще можи да прецѣнява своитѣ правдини, освѣнь отъ приимачтъ.

Въ една камбіала теглителтъ можи да бжде въ сжщото време и приимачъ; тогава когато той задлъжи себе си за наплащаніето ѝ. Но такива камбіалы излизѣтъ, т. е. считѣтъ ся повѣче обѣзателства, нежели извѣстни мѣнителници. Въ рѣдѣтъ търговски на конецъ, може да ся случи едно подобно обѣзателство, и по начинъ доволно по скратенъ; и тогава взема името *валія*, или было *билетъ на заповѣдъ*, и еще *ще платя на заповѣдъ*.

Отдаваніето на една камбіала казва ся джиросваніе; пакъ лицето което я отдава, казва ся джирантинъ.